

Γ. Σ. ΜΕΡΓΟΤΙΝ

Air

'Αέρας

Μεταφράζει

ό Γιώργος Χονλιάρας

Φυσικὰ εἶναι νύχτα.

Κάτω ἀπὸ τὸ ἀναποδογυρισμένο λαοῦτο μὲ τὴ
Μιά του χορδὴ πάω τὸ δρόμο μου
Ποὺ ἔχει ἔνα παράξενο ὦχο.

'Απὸ τὴ μιὰ ἡ σκόνη, ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ σκόνη.

'Ακούω καὶ πρὸς τὶς δυὸ μεριές

'Άλλὰ συνεχῆς εὐθεία μπροστά.

Θυμοῦμαι τὰ φύλλα νὰ κάθονται ἐν δικαιοσύνῃ
Καὶ μετὰ χειμώνας.

Θυμοῦμαι τὴ βροχὴ μὲ τὸ σωρὸ τοὺς δρόμους της
Τὴ βροχὴ νὰ παίρνει δλους τοὺς δρόμους της.
Πουθενά.

Νέος καθὼς εἶμαι, γέρος καθὼς εἶμαι,

Ξεχνῶ τὸ αὔριο, τὸν τυφλὸ ἄνθρωπο.

Ξεχνῶ τὴ ζωὴ ἀνάμεσα στὰ θαμένα παράθυρα

Τὰ μάτια στὶς κουρτίνες

Τὸν τοῖχο

Νὰ μεγαλώνει μέσα στὰ διαρκὴ ἀντικείμενα.

Ξεχνῶ τὴ σιωπὴ

Τὸν κάτοχο τοῦ χαμόγελου.

Αὐτὸ πρέπει νάναι τί ἥθελα νὰ κάνω,

Νὰ περπατῶ τὴ νύχτα ἀνάμεσα στὶς δυὸ ἔρημους,

Τραγουδώντας.

W. S. Merwin